

Arrest

nr. 182 675 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Halgan in het district Buulo Burte van de provincie Hiraan.

In november 2011 huwde u buiten de wil van uw ouders om, met een buurjongen die lid was van de Gabooye minderheidsclan. Na uw huwelijk ging u bij uw man en zijn moeder wonen. In januari 2012 kwam uw familie echter op de hoogte van uw huwelijk. Ze kwamen naar het huis van uw man en namen u terug mee naar huis. Thuis werd u opgesloten en uw ouders verboden u nog langer contact te hebben met uw man. Na twintig dagen slaagde u er echter in om te ontsnappen.

U ging terug naar uw man en samen huurden jullie een huis in een andere wijk van de stad Halgan. Zelfs al werd u door uw familie nog met de dood bedreigd omdat u hen ten schande had gebracht door met een lid van een minderheidsclan te huwen, toch kwam er niemand van uw familie nog langs bij u. Uw man vond werk als koranleeraar. Samen leidde u een relatief goed leven tot uw man in 2014 door leden van Al-Shabaab werd benaderd. Ze wilden dat hij zich bij hen zou aansluiten en de jongeren aan wie hij les gaf zou indoctrineren. Uw man ging hier echter niet op in en werd daarom door Al-Shabaab meegenomen. Enige tijd later werd ook u door Al-Shabaab ontvoerd en gevangen gezet. Omdat u op dat moment zwanger was, zeiden ze dat ze u niets zouden aandoen, maar u moest wel alles doen wat er van u verwacht werd. Tijdens uw gevangenschap werd u door één van uw bewakers verkracht. Hij hielp u uit uw gevangenis te ontsnappen. Na uw ontsnapping zei deze man dat u verplicht was om met hem te huwen, omdat hij u geholpen had. Met een list wist u echter aan hem te ontkomen en vluchtte u naar uw moeder. Zij vertelde dat uw zoon en uw stiefdochter door uw schoonmoeder waren meegenomen. Uw moeder gaf u wat geld en nog dezelfde dag vertrok u richting Ethiopië. Dat was op 22 maart 2015.

U kwam in België aan op 3 mei 2015 en diende op 4 mei 2015 een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 10 juni 2015 bent u in Ottignies bevallen van een zoontje, A.R.H.M..

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een gynaecologisch attest dd. 08.09.2015 waaruit blijkt dat u type 3 werd besneden en sinds uw bevalling in 2013 bent gedesinfibuleerd; twee kaarten van GAMS (Groupe pour l'Abolition des Mutilations Sexuelles) op naam van uzelf en uw zoontje A.R.; twee psychologische opvolgingsattesten dd. 08.01.2016 en 03.05.2016, waaruit blijkt dat u last heeft van angsten en depressieve gevoelens; een schrijven van uw advocaat dd. 13.05.2016, waarin zij stelt dat de vragen tijdens het tweede interview niet aan uw profiel waren aangepast en vraagt om in uw dossier rekening te houden met het hoger belang van uw kind.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 2 en zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Buulo Burto van de provincie Hiraan.

Zo laat ten eerste uw kennis van de lokale geografie van de regio rond Halgan veel te wensen over. U kunt weliswaar veel namen van (nabijgelegen) dorpen geven, maar uw kennis komt ingestudeerd over. Doorheen het interview, toen naar de kennis van de naburige dorpen gepeild werd, verklaarde u immers regelmatig dat uw kennis gebaseerd is op wat u "hebt horen zeggen" (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 13 en zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 4, 5 en 8). Van iemand die haar hele leven in Halgan heeft doorgebracht, mag redelijkerwijze worden verondersteld dat zij meer vanuit haar persoonlijke ervaringen zou kunnen spreken over de onmiddellijke omgeving van haar eigen dorp.

Temeer daar uit uw verklaringen dat u tot de zevende klas naar school ging en u zich daarna in het dorp verplaatste om inkopen te doen voor uw werk als naaister blijkt dat u allerm minst aan huis was gebonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 5). Bovendien is het vreemd dat u, gevraagd naar buurdorpen van Halgan, in eerste instantie de dorpen opsomt die op de weg liggen die in zuidelijke richting vanuit uw dorp loopt, hoewel u die weg naar eigen zeggen in deze richting nooit begaan hebt (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 12 en zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 4-5). Bovendien liggen deze dorpen, Beere Yabal, Dhuxul, Bar Dige en Buuloburde op een afstand van ongeveer 20 tot 40 kilometer van Halgan. Daarenboven bleek in de loop van uw tweede interview dat u niet zeker bent of Dhuxul en Bar Dige voor dan wel na Beero Yabal komen (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 5 en 6). Gevraagd naar het dorp Habas Weyn, één van de dichtste dorpen bij Halgan dat u echter zelf niet spontaan hebt vermeld, kon u dit dorp weliswaar correct ten zuidoosten van Halgan situeren maar wist u echter niet hoe ver het stappen is naar dit dorp (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 13). Toen u deze vraag nogmaals gesteld werd in de loop van uw tweede interview voor het CGVS, stelde u dat het vier uur of twee tot drie uur stappen is (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 6). Gevraagd of er nog dorpen tussen Halgan en Habas Weyn liggen, stelde u opmerkelijk genoeg dit niet te weten, maar dat “ze zeggen” dat Xoofow en Dhaxlar daar in de buurt of daartussen liggen (zie gehoorverslag CGS dd. 15.01.2016, p. 13). Aangezien dit dorp één van de dichtste is tegen Halgan, is het vreemd dat u niet beter op de hoogte bent van deze zaken. Bovendien is het opvallend dat u Garaashka (garage), een plaats die tevens zeer dicht bij Halgan ligt, niet kunt lokaliseren ten opzichte van uw dorp. Zo stelde u tijdens uw eerste interview aanvankelijk dat u deze plaats als eerste tegenkomt als u in zuidelijke richting van uit uw dorp gaat, maar stelde u vlak daarna dat het in noordelijke richting ligt vanuit uw dorp (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016; p. 13). Tijdens uw tweede interview verklaarde u opnieuw dat Garaashka ten zuiden van Halgan ligt (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016; p. 4). Bovendien weet u niet zeker of Garaahska op de weg ligt die van Mogadishu naar Ethiopië gaat en die dwars door Halgan loopt (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 4). Hiernaar gevraagd, gaf u het bevreemdende antwoord dat u er niet geweest bent, maar dat u die naam hebt horen vallen en denkt dat het aan de weg ligt. Waregto, een nabijgelegen dorp in westelijke richting van Halgan, blijkt u niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 7). En hoewel u weet dat Ceel Dheer niet ver is van Halgan, weet u wederom niet hoe ver dit dan ongeveer is (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 8). Bovendien is het vreemd dat u wel weet dat er zich op enkele uren stappen van uw huis een rivier bevindt en dat de dorpen Farqalale en Bocoow zich aan deze rivier bevinden, maar weet u niet of Bocow stroomopwaarts of –afwaarts ten opzichte van Farqalale ligt (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p.15 en zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 7). Treffend is dat u wel weet dat dit Bocow ongeveer ter hoogte van Gararsyani ligt. Al deze elementen zorgen ervoor dat uw –beperkte- kennis ingestudeerd overkomt.

Naast uw ontoereikende kennis over de geografie van uw leefgebied valt het op dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Halgan weinig doorleefd zijn en dat u heel slecht op de hoogte blijft van belangrijke incidenten die zich in uw dorp hebben voorgedaan.

Zo is het merkwaardig dat u niet schijnt te weten dat leden van Al-Shabaab in Halgan op grote schaal koranleraars hebben opgepakt (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 15 en zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 11). Hiernaar gevraagd, verklaarde u dat Halgan klein is en dat er niet zoveel leraren zijn. U stelde dat degenen die hen tegenwerken, meestal worden opgepakt. Gevraagd naar concrete incidenten kunt u enkel verwijzen naar een koranleeraar die door Al-Shabaab werd opgepakt maar later lid van hen werd (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 11). Nochtans blijkt uit de voorhanden informatie dat er in de periode februari- maart 2013 verschillende koranleraars werden opgepakt door Al-Shabaab. Deze actie van Al-Shabaab veroorzaakte grote consternatie in de lokale gemeenschap van Halgan en werd openlijk bekritiseerd door de dorpelingen en de dorpsoudsten. Al-Shabaab kwam dusdanig onder druk te staan dat zij zich genoodzaakt zagen de koranleraars zonder meer vrij te laten. Dat u niet op de hoogte zou zijn van een incident dat een dergelijke deining veroorzaakte in uw eigen leefgemeenschap, is vreemd en ongeloofwaardig- zeker in het licht van uw verklaringen dat uw eigen man koranleeraar was in Halgan (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 10).

Ook is het treffend dat u, naast een explosie veroorzaakt door een bus die over een mijn reed in 2008, geen weet hebt van dodelijke verkeersongevallen die zich recent in Halgan hebben voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 8 en 9). Hiernaar gevraagd, gaf u de bijzonder vreemde verklaring dat Al-Shabaab in Halgan aanwezig is en dat daar niets anders gebeurt dan wat zij doen. Nochtans vonden er zowel in januari 2012 als in september 2013 zware ongevallen plaats in uw dorp, waarbij telkens vier doden vielen en verschillende mensen gewond raakten. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat u, hiernaar gevraagd, zou kunnen vertellen dat er in de laatste jaren in Halgan verschillende doden vielen bij verschillende zware ongevallen, zelfs al kunt u zich de precieze details van deze ongevallen niet herinneren.

Bovendien zijn uw verklaringen over de verschillende periodes van droogte en de daaropvolgende hongersnoden die zich de laatste jaren voor uw vertrek in uw regio voordeden, allerm minst doorleefd. Gevraagd naar hoe en uw familie de droogte van 2011 hebben ervaren, stelde u dat uw vader als veehandelaar zijn werk geleidelijk aan verloor, waardoor hij geen inkomen had (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 13). Het is echter hoogst opmerkelijk dat u er geen idee van heeft hoe lang uw vader dan zonder werk zat (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 14). Het is hoogst opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u niet wist of uw vader wel of niet geld verdiende en of hij wel of niet ging werken, zoals u verklaarde.

Gevraagd of er zich recenter nog periodes van droogte voordeden, antwoordde u dit niet te weten aangezien u aan het einde van de droogte getrouwd bent en een gezin hebt gesticht en uw levensstijl was veranderd aangezien uw man een koranleraar was. Nochtans vond er in 2014 in uw regio ook een belangrijke periode van droogte plaats die opnieuw aanleiding gaf tot een sterke stijging van de voedselprijzen. Het is dan ook vreemd dat u, die zoals u zelf stelt toen een gezin had gesticht, niet op een doorleefde manier vanuit uw persoonlijke ervaringen over deze periode kan vertellen. Bovendien blijkt dat er in de zomer van 2014, naar aanleiding van de hongersnood volgend op de droogte, voedselhulp werd bedeed in Halgan en de regio rond Halgan. Bovendien werd op 3 september 2014 in de buurt van Halgan een konvooi met voedselhulp dat onderweg was van Beledweyne naar Buulo Burte aangevallen door Al-Shabaab. Het is dus bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u niets lijkt te weten over de droogte van 2014 en voedselhulp die als gevolg hiervan in uw regio werd bedeed.

Het is vreemd dat u, die wel goed op de hoogte blijkt van de namen van lokale machthebbers in Hiraan, Buulo Burte en Halgan, van dergelijke belangrijke incidenten in uw eigen regio niet op de hoogte bent. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u, als u inderdaad uw volledige leven in Halgan had doorgebracht, juist wel van deze feiten op de hoogte zou zijn. Ook dat wijst erop dat de kennis die u wél hebt, ingestudeerd over komt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Buulo Burte gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Buulo Burte heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien zijn deze verklaringen over uw problemen op zichzelf niet geloofwaardig.

In verband met uw huwelijk met een man van de minderheidsclan boon/gabooye wordt opgemerkt dat het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig is dat noch u, noch uw echtgenoot de reactie van uw ouders hierop kon inschatten. Gevraagd of u niet verwacht had dat uw familie slecht reageren op uw huwelijk, gaf u de bevreemdende reactie dat u daar nooit had stil bij gestaan. U zei dat u een voor gevoel had dat ze het niet zouden accepteren, maar dat u ergens hoopte dat ze het toch zouden doen. Nochtans verklaarde u ook dat dergelijke huwelijken bijna niet voorkomen en als het dan toch gebeurt, de betrokkenen heel erg in de problemen konden komen en dat het misschien zelfs tot hun dood kan leiden (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.04.2016, p. 11). Gevraagd of u persoonlijk weet hebt van een dergelijk huwelijk, zei u dat er in uw wijk wel werd geroddeld over vrouwen uit uw wijk die ooit met een man van een minderheidsclan getrouwd waren, en dat daar een groot taboe op rustte. Gevraagd of uw ouders weet hadden van uw relatie met deze man, stelde u dat u dit echt niet kon aankaarten bij uw ouders. Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat uw vriend desondanks bij uw familie om uw hand ging vragen en dat u en uw vriend de reactie van uw ouders hierop niet beter konden inschatten. Ook is het vreemd dat u, nadat u een tweede maal wegliep van uw familie om bij uw man te zijn, ongestoord met uw echtgenoot in Halgan kon blijven leven. Nochtans had uw familie u al een keer onder dwang weggehaald van bij uw man en hadden ze u zwaar mishandeld als straf voor uw ongehoorzaamheid (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 8-9). U werd geslagen, aan een boom vastgeketend, thuis gevangen gezet en bedreigd door uw familie. U stelde dat u en uw echtgenoot door uw familie nog wel met de dood werden bedreigd, maar dat uw familieleden u nooit meer persoonlijk kwamen opzoeken. Gelet op hun initiële reactie op uw huwelijk en gelet op het feit dat ze u en uw man naar het leven stonden, is het dus hoogst opmerkelijk dat u verder met rust werd gelaten door uw familie. Bovendien valt uw bewering dat u door uw familie werd verstoten moeilijk te rijmen met uw verklaringen dat uw moeder uw vertrek vanuit Somalië naar Ethiopië regelde en betaalde en dat uw oom u vervolgens vanuit Ethiopië naar Europa hielp vluchten (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 9, p. 19 en p. 23).

Daarenboven is het vreemd en ongeloofwaardig dat u uw man, een lid van de clan boon/gabooye, op school leerde kennen en dat deze man het later in zijn leven tot koranleraar schopte. Zelf hebt u immers, toen u aan het begin van uw eerste interview gevraagd werd om de verhoudingen tussen de mensen van Hawadle en de mensen van de minderheidsclans binnen Halgan te beschrijven, verklaard

dat de mensen van de minderheidsclans niet vrij zijn om naar school te gaan en geen fijne beroepen mogen uitoefenen (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 4 en 10). Gevraagd wat de lokale gemeenschap ervan vond dat iemand van de gabooye koranleraar werd, gaf u het vreemde antwoord dat dit inderdaad niet vaak voorkwam maar dat uw man, een voormalige schoenmaker, per toeval tot koranleraar schopte toen hij de plaats innam van iemand die wegging. Uit de voorhanden informatie blijkt dat leden van minderheidsclans enkel de minst gewilde jobs mogen uitoefenen zoals straatveger, schoonmaker en besnijder. Het is dan ook niet geloofwaardig dat uw man koranleraar was. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw man door Al-Shabaab werd benaderd om zijn leerlingen te indoctrineren (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 20). Dus zijn ook de problemen van u en uw man met Al-Shabaab niet geloofwaardig. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over het lot van uw echtgenoot. Zo stelde u bij de DVZ dat uw man nadat hij door Al-Shabaab werd benaderd, is weggevlucht en dat u vervolgens door Al-Shabaab werden opgepakt omdat zij hem niet konden vinden (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 13.06.2015, punt 6). Voor het CGVS verklaarde u echter dat uw man door Al-Shabaab werd gearresteerd, nog voor hij de kans kreeg om te vluchten (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 20 en 24). Deze tegenstrijdigheid zet de geloofwaardigheid van uw beweringen nog verder op de helling.

In verband met uw vrees voor herbesnijdenis (herinfibulatie) wordt ten slotte opgemerkt dat uit de voorhanden informatie blijkt dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie. Enkel wanneer vrouwen dit zelf wensen, zou herinfibulatie na een bevalling worden toegepast. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u na uw eerste bevalling in Somalië in 2013 niet werd geherinfibuleerd. U hebt dus nog bijna twee jaar in Somalië gewoond zonder een herinfibulatie te ondergaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 24). U blijft ook vaag over wie het initiatief zou nemen voor uw herinfibulatie. U stelde dat 'ze' u zouden laten hechten bij een terugkeer naar Somalië (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.01.2016, p. 23). Gevraagd wie dat dan zijn, komt u niet verder dan 'de mensen die de besnijdenis doen'. Expliciet gevraagd wie dan het initiatief zou nemen voor uw herinfibulatie, stelt u enkel dat het gewoonte daar is, wat wordt tegengesproken door de voorhanden informatie. Uw wel erg vage en algemene opmerkingen hierover kunnen het CGVS er niet van overtuigen dat uw geval van deze informatie zou afwijken. In het licht van al het voorgaande maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. In verband met het psychologisch opvolgingsattest dd. 08.01.2016 en het psychologisch attest dd. 3 mei 2016 wordt opgemerkt dat uw psychologische problemen in verband geworden gebracht met uw ongeloofwaardig asielrelaas, namelijk de verstoting door uw familie als gevolg van uw huwelijk met een man van gabooye en uw ontvoering en behandeling door Al-Shabaab. Deze attesten kunnen niet opwegen tegen de bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Het gynaecologische attest bewijst dan weer enkel dat u type 3 besneden bent en dat u na uw bevalling in 2013 werd gedesinfibuleerd, wat in deze beslissing niet wordt betwist. De lidkaarten van GAMS bewijzen dan weer enkel dat u en uw zoontje bij deze vereniging zijn aangesloten. In verband met de verwijzing van uw advocaat dat bij het evalueren van uw asielaanvraag "het belang van het kind" in rekening moet worden gebracht, wordt opgemerkt dat uit het bovenstaande blijkt dat u het CGVS bewust geen zicht biedt op uw werkelijke regio van herkomst, uw familiale situatie aldaar en het netwerk waarover u kunt beschikken. Bijgevolg kan het CGVS ook geen inschatting maken van wat de situatie van uw zoon A.R.H.M. daar zou zijn. Bovendien haalt u zelf met betrekking tot uw zoon A.R.H.M. geen specifieke vrees aan tijdens de twee gehoren die u bij het CGVS hebt gehad.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS dd. 29.04.2016, p. 2 en 14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 augustus 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "artikel 60 van het Verdrag van Istanboel" en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster benadrukt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat zij "veel namen van (nabijgelegen) dorpen" geeft. Zij wijst erop dat in "de Somalische context" het "helemaal niet bizar" is dat vrouwen zich in de regel niet buiten wagen zonder een mannelijke begeleider. Zij stelt dat zij ook heeft aangegeven wie de lokale machthebbers zijn in Hiraan, Buulo Burte en Halgan. Zij legt uit dat de genoemde incidenten "dateren van 7, 4 en 2 jaar van voor haar vertrek oftewel 8, 5 en 3 jaar op het ogenblik van haar verhoor door tegenpartij".

Zij stelt vast dat haar Somalische nationaliteit en etnie niet betwijfeld wordt. Zij wijst dienaangaande op een arrest van 2 oktober 2012 van het EHRM en klaagt aan dat "de vraag over het risico dat zij loopt bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw met een minderjarig kind" verdoezeld wordt.

Zij verwijst naar het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 over *“de positie en rechten van de vrouw”*. Zij besluit dat *“het Ambtsbericht geeft duidelijk aan dat de situatie van de vrouw in Somalië, en meer in het bijzonder in het gebied onder controle van Al-Shabaab, consistent deplorabel is”*.

Zij voert tevens aan het slachtoffer te worden van herinfibulatie, gelet op het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 en de slechte positie van de vrouw. Zij benadrukt dat *“het feit dat verzoekster na haar eerste bevalling in Somalië niet opnieuw geïnfibuleerd werd duidt enkel op het feit dat haar voormalige echtgenoot hier niet op aangedrongen heeft”*, doch dat zij thans alleenstaande vrouw is.

Verzoekster stelt: *“Zij is een alleenstaande vrouw zonder steun van haar familie, die lid is van een meerderheidsclan. Zijzelf was gehuwd met een lid van een minderheidsclan (gaboye). Verzoekster is 22 jaar oud en de moeder van een jongetje dat in België geboren werd.”*. Zij wijst op *“artikel 60 van het Verdrag van Istanboel”* inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld.

Zij benadrukt verder dat zij haar familie vreest omdat zij en haar kinderen door haar huwelijk behoren tot de Gabooye. Zij citeert uit het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 waarin de penibele situatie van minderheidsgroepen wordt beschreven.

Verzoekster klaagt nog aan dat de commissaris-generaal heeft nagelaten *“een analyse te doen van het belang van het minderjarig kind van verzoekster”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 200-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asielfuncties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 20 september 1994 geboren te zijn in Halgan, district Buulo Burte, provincie Hiraa, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 22 maart 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 20 jaar in Halgan, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Halgan een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoeksters kennis over de lokale geografie van de regio rond Halgan zowel beperkt als foutief. Zo kon zij wel op theoretische wijze dorpen opsommen die 20 tot 40 kilometer van Halgan lagen, maar slaagde zij er niet in op geloofwaardige wijze dichterbij liggende dorpen te situeren (gehoor 15 januari 2016, p. 13; gehoor 29 april 2016, p. 4, 6-7), hoewel zij tot de zevende klas naar school ging en zich daarna in het dorp verplaatste om inkopen te doen voor haar werk als naaister (gehoor 15 januari 2016, p. 5). De uitleg in het verzoekschrift dat in *“de Somalische context”* het *“helemaal niet bizar”* is dat vrouwen zich in de regel niet buiten wagen zonder een mannelijke begeleider is, gezien ter terechtzitting wordt opgemerkt dat de Somalische maatschappij in wezen een nomadenmaatschappij is, een loutere ongestaafde bewering, en hoe dan ook maakt het des te frappanter dat verzoekster wél kennis had van dorpen die 20 tot 40 kilometer van Halgan lagen, maar slechts beperkte of foutieve kennis had over dichterbij gelegen dorpen. De Raad merkt ook op dat verzoekster stelt dat ze tot de zevende klas naar school ging doch uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat Somalië toen geheel onder een burgeroorlog zat dat alle instituten verwoest had. Verzoekster toont niet aan dat de scholen Halgan overeind bleven, laat staan dat er kinderen van uitgestoten minderheidsgroepen naar school konden gaan. Verzoeksters asielrelaas laat toe af te leiden dat ze niet bekend is met Somalië en de Somalische maatschappij.

2.6. Verzoeksters herkomst uit Somalië wordt verder ondergraven nu ze niet op de hoogte was van incidenten in haar beweerde regio van herkomst. Zo wist zij niet dat leden van Al-Shabaab in Halgan op grote schaal koranleraars hebben opgepakt (gehoor 15 januari 2016, p. 15; gehoor 29 april 2016, p. 11), wat haar bezwaarlijk kon voorbijgegaan zijn nu haar eigen man koranleeraar zou zijn geweest in Halgan en om deze redenen in 2014 zelf problemen zou hebben gekend met Al Shabaab (gehoor 29 april 2016, p. 10). Dat verzoekster hiervan geen weet had, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in de periode februari- maart 2013 verschillende koranleraars werden opgepakt door Al Shabaab, dat deze actie van Al Shabaab grote consternatie in de lokale gemeenschap van Halgan veroorzaakte en dat deze openlijk bekritiseerd werd door de dorpingen en de dorpsoudsten, waardoor Al Shabaab dusdanig onder druk kwam te staan dat ze zich genoodzaakt zagen de koranleraars zonder meer vrij te laten, kan slechts bevestigen dat verzoekster niet uit Halgan komt, noch enige bekendheid heeft met het werkelijke leven in Somalië.

2.7. Ook het feit dat zij, naast een explosie veroorzaakt door een bus die over een mijn reed in 2008 -wat gemakkelijk in de internationale pers kan worden weergevonden-, niets kon vertellen over andere dodelijke verkeersongevallen die zich recent in Halgan hebben voorgedaan (gehoor 29 april 2016, p. 8-9) kan afgeleid worden dat verzoekster niet uit deze regio afkomstig is. Immers volgens de informatie in het administratief dossier vonden zowel in januari 2012 als in september 2013 zware ongevallen plaats in haar dorp, waarbij telkens vier doden vielen en verschillende mensen gewond raakten.

Verzoeksters onwetendheid doet afbreuk andermaal afbreuk aan haar beweerde herkomst en kan slechts aantonen dat ze geen voeling heeft met de maatschappelijke gebeurtenissen in die regio.

2.8. De droogte in 2011 vermeldt verzoekster als een feit (gehoor 29 april 2016, p. 13) zonder dit in het echte leven te kunnen plaatsen. Verzoekster kon niet aangeven hoe lang haar vader zonder werk en inkomen zat (gehoor 29 april 2016, p. 14). Zij bleek voorts niet te weten of er zich recenter nog periodes van droogte voordeden, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in 2014 in haar regio een periode van droogte plaatsvond die aanleiding gaf tot een sterke stijging van de voedselprijzen en dat er in de zomer van 2014, wat haar als huisvrouw en naaister niet kon ontgaan zijn. Dat verzoekster dan ook niet wist dat naar aanleiding van de hongersnood volgend op de droogte, voedselhulp werd bedeed in Halgan en de regio rond Halgan en dat er op 3 september 2014 in de buurt van Halgan een konvooi met voedselhulp dat onderweg was van Beledweyne naar Buulo Burte werd aangevallen door Al Shabaab, is opnieuw een bewijs dat verzoekster niet uit Halgan komt.

2.9. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat verzoekster *“veel namen van (nabijgelegen) dorpen”* geeft, dat zij ook heeft aangegeven wie de lokale machthebbers zijn in Hiraan, Buulo Burte en Halgan en dat de genoemde incidenten *“dateren van 7, 4 en 2 jaar van voor haar vertrek oftewel 8, 5 en 3 jaar op het ogenblik van haar verhoor door tegenpartij”*, antwoordt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals zijn directe geografische omgeving en de (veiligheids)incidenten en humanitaire rampen in haar regio -, terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het louter opsommen van dorpen die op de weg liggen die in zuidelijke richting vanuit haar dorp loopt, hoewel zij daar nooit geweest is (gehoor 15 januari 2016, p. 12; gehoor 29 april 2016, p. 4-5), en machtshebbers, feiten die makkelijk op internet kunnen worden teruggevonden. Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven - wat inhoudt dat verzoekster een verstandige vrouw is die goed kan instuderen- maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren, zelfs door personen met weinig of geen scholing.

2.10. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkings- en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst uit Halgan, Somalië, noch aan haar Somalische nationaliteit. Bijgevolg zijn ook verzoeksters problemen met de Al-Shabaab, die zich in Halgan zouden hebben afgespeeld, niet aannemelijk.

2.12. Waar in het verzoekschrift nog aangehaald wordt dat verzoekster haar familie vreest omdat zij en haar kinderen door haar huwelijk behoren tot de Gabooye, waarvoor zij citeert uit het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 waarin de penibele situatie van minderheidsgroepen wordt beschreven, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoekster haar huwelijk met een man van de minderheidsclan Gabooye niet geloofwaardig is noch dat ze deze doorleefd kan schetsen (gehoor 29 april 2016, p. 11). Ook ter terechtzitting kon verzoekster geheel niet aangeven hoe er in Somalië gehuwd werd en evenmin hoe en waar haar geheim huwelijk zou hebben plaatsgevonden en wie de getuigen waren. Verzoeksters huwelijk met een persoon van de Gabooye komt dan ook verzonnen voor. Ook verzoeksters verklaringen zijn niet eenduidig over deze ‘echtgenoot’ die de enige zoon was wanneer verzoekster over haar relatie met de schoonfamilie spreekt, en tegelijkertijd een broer had, wanneer verzoekster over haar adoptiekind spreekt (CGVS-verhoor p.11).

Verzoeksters verklaringen over haar beweerde huwelijk zijn aldus ongeloofwaardig zodat haar vrees voor haar familie evenmin aannemelijk is.

Dit kan ook blijken uit haar verklaringen. Indien verzoekster beweerdelijk in januari 2012 door haar familie ontvoerd en 20 dagen opgesloten werd (gehoor 15 januari 2016, p. 8-9) - wat niet aannemelijk is nu ze niet getrouws was met een ongepaste kandidaat, dan kan slechts vastgesteld worden dat zij de daaropvolgende jaren geen enkel probleem meer ondervond met haar familie omwille van haar huwelijk en de jaren voor haar vlucht samen met haar echtgenoot probleemloos kon verblijven in Halgan. Ook het feit dat haar moeder haar vertrek vanuit Somalië naar Ethiopië regelde en betaalde (11000 \$ p. 19 CGVS-verhoor 15 januari 2016) en dat haar oom haar vervolgens vanuit Ethiopië naar Europa hielp vluchten (gehoor 15 januari 2016, p. 9, 19, 23), wijst erop dat verzoekster geen vrees ten opzichte van haar familie koesterde.

2.13. Met verwijzing naar het arrest EHRM, *Singh t. België* van 2 oktober 2012 klaagt verzoekster aan dat *“de vraag over het risico dat zij loopt bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande vrouw met een minderjarig kind”* verdoezeld wordt. Zij citeert uit het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 over *“de positie en rechten van de vrouw”* en besluit dat *“het Ambtsbericht geeft duidelijk aan dat de situatie van de vrouw in Somalië, en meer in het bijzonder in het gebied onder controle van Al-Shabaab, consistent deplorabel is”*. Verzoekster stelt: *“Zij is een alleenstaande vrouw zonder steun van haar familie, die lid is van een meerderheidsclan. Zijzelf was gehuwd met een lid van een minderheidsclan (gaboye). Verzoekster is 22 jaar oud en de moeder van een jongetje dat in België geboren werd.”*. De Raad stelt vast dat dergelijke beweringen niet ondersteund worden door de bestreden beslissing noch door het administratief dossier.

Verzoekster is immers niet afkomstig uit Somalië, laat staan uit een gebied onder de controle van Al-Shabaab, een militie waarmee verzoekster manifest onbekend is. Verzoekster is evenmin een *“alleenstaande vrouw met een minderjarig kind”*. Integendeel haar migratie werd duidelijk ondersteund door haar familie die er veel geld voor over had. Bovendien heeft verzoekster drie kinderen waarvan een geboren is in België en 2 kinderen -waarvan het belang door verzoekster niet wordt ingeroepen- bij hun oma in verzoeksters land van herkomst.

Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat hoe dan ook niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.14. Waar verzoekster in het verzoekschrift nog aanvoert het slachtoffer te worden van herinfibulatie, gelet op het *“Algemeen Nederlands Ambtsbericht”* van 31 maart 2016 en de slechte positie van de vrouw, en zij benadrukt dat *“het feit dat verzoekster na haar eerste bevalling in Somalië niet opnieuw geïnfibuleerd werd duidt enkel op het feit dat haar voormalige echtgenoot hier niet op aangedrongen heeft”*, doch dat zij thans alleenstaande vrouw is, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekster niet afkomstig is uit Somalië zodat deze informatie niet op haar toepasselijk is.

2.15. Volledigheidshalve kan nog uit de informatie in het administratief dossier blijken dat er in Somalië geen sprake is van systematische en automatische toepassing van herinfibulatie en dat herinfibulatie na een bevalling enkel wordt toegepast wanneer vrouwen dit zelf wensen. De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de (algemene) situatie van vrouwen in Somalië toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Verzoekster laat na enige andersluidende informatie voor te leggen onder meer over haar echte land van herkomst. Het komt nochtans aan verzoekster toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat zij herinfibulatie dient te vrezen.

2.16. Het Verdrag van Europa rond het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (hierna Verdrag van Istanbul) is op 11 mei 2011 in Istanbul gesloten door alle 47 lidstaten van de Raad van Europa en op 1 augustus 2014 in werking getreden. Op 1 maart 2016 is de Wet houdende instemming met het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, gedaan te Istanbul op 11 mei 2011 verschenen in het Belgisch Staatsblad. Overweging 31 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) verwijst naar dit verdrag *“Nationale maatregelen betreffende de herkenning en documentatie van symptomen en tekenen van foltering of andere ernstige vormen van fysiek of psychisch geweld, inclusief seksueel geweld, in onder deze richtlijn vallende procedures kunnen onder meer gebaseerd zijn op het Handboek betreffende het effectief onderzoeken en documenteren van foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing (Protocol van Istanboel) (Manual on Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)”*.

Gendergerelateerd geweld tegen vrouwen werd opgenomen in het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem (GEAS). Artikel 48/3, § 2, tweede lid a) en f) van de Vreemdelingenwet heeft deze bepalingen geïmplementeerd. De Raad ziet niet in, noch wordt dit toegelicht, wat artikel 60 van bovenstaand Verdrag van Istanbul toevoegt.

Hoe dan ook verzoekster blijft met verwijzing naar dit Verdrag louter theoretisch nu ze niet uit Somalië afkomstig is en haar huwelijk met iemand uit een minderwaardige clan niet in het minst geloofwaardig is. Waar verzoekster volhoudt dat ze een alleenstaande vrouw is, kan de Raad evenmin inzien wie dan en eventuele herinfibulatie zou kunnen opleggen, noch waar dat zou kunnen gebeuren. Ten slotte geeft verzoekster niet aan welke gendergerelateerde problemen niet onderzocht werden, noch hoe de criteria uit het Vluchtelingenverdrag op een niet gendersensitieve wijze werden uitgelegd, noch hoe haar asielaanvraag niet-gendersensitief zou zijn behandeld. De Raad stelt anderzijds wel vast dat verzoekster haar eigen situatie inroept op basis van een verzonnen nationaliteit en profiel, maar ze blijkt geen problemen voorziet of vermeldt voor haar adoptie dochter in haar land van herkomst.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Wat betreft de subsidiaire bescherming maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit Halgan, district Buulo Burte, provincie Hiraan, noch uit in Somalië, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

2.19. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, afkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielpprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over het land van herkomst of de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land en regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK